

Panium — O‘n sakkizinchi raqam

Uch karra 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

Endi biz Doniyor 11-bobning o‘n ikkinchi oyatining ayrim oqibatlarini ko‘rib chiqamiz, so‘ngra “250” yillik uch chiziqni miloddan avvalgi 200-yilda Panium jangida amalga oshgan o‘n birinchi oyatdan o‘n beshinchi oyatgacha bo‘lgan tarixga kiritamiz. Miloddan avvalgi 457-yilda boshlangan “250” yillik chiziq, Rafiya jangi bilan boshlanib Panium jangi bilan yakunlanadigan davrning o‘rtasi bo‘lgan miloddan avvalgi 207-yilda tugaydi. Neron chizig‘idagi “250” yil 313, 321 va 330-yillar bilan ifodalangan Konstantinning uch bosqichli tarixi bilan nihoyasiga yetadi. Amerika Qo‘shma Shtatlarining “250” yili 2026-yil 4-iyulda tugaydi.

Neroning liniyasi avval Qo‘shma Shtatlarda, so‘ngra esa dunyoda hayvon suratining sinov vaqti tarixini ifodalaydi. Miloddan avvalgi 457 yil liniyasi Trampni harbiy jihatdan ikki jang o‘rtasidagi o‘rta nuqtaga joylashtiradi. 1776 yildan cho‘ziladigan davr ham Trampning so‘nggi prezidentligi uchun bir o‘rta nuqtani belgilaydi. Bu liniyalarni o‘zining tegishli o‘rniga qo‘yish uchun, avvalo, o‘n ikkinchi oyatni hamda Rossiya va Putinning qulashini ko‘rib chiqamiz. So‘ng “250” yillik uchta liniyani, undan keyin esa Hasmoniylar sulolasi liniyasini ko‘rib chiqamiz. Bu liniyalar o‘z o‘rniga qo‘yilgach, Butrusni Paniy bilan muvofiqlashtirib joylashtiramiz. Bu liniyalar o‘z o‘rniga qo‘yilganda, 2020 yil 18 iyul xabari qanday tuzatilishi va e‘lon qilinishi lozimligini, hamda uning Yo‘el kitobining xabari ekanini anglay olishimiz kerak.

Yahudoning shohi Uzziyo va Misrning shohi Ptolemey

Rafiya jangida o‘n birinchi oyatni bajo keltirgan tarix shoh Uziyyo tarixiga mos keladi. Ishayo poklanib, keyingi yomg‘ir xabarini e‘lon qilish uchun quvvatlantirilganida, uning chaqirilishi Uziyyo vafot etgan yilda sodir bo‘ldi.

Shoh Uziyo vafot etgan yili men ham Egamni taxt ustida o‘tirganini ko‘rdim; U yuksak va ulug‘vor edi, Uning kiyimining etaklari ma‘badni to‘ldirib turar edi. Ishayo 6:1.

Uziyohning o‘limidan avval, u namoyon etgan isyon sodir bo‘ldi; bu isyon Rafiya jangidagi g‘alabadan so‘ng darhol Ptolemeyning isyoni bilan parallel bo‘lib, unga muvofiq kelardi. Uziyo va Ptolemey — yuragi mag‘rurlik bilan ko‘tarilgan, davlat hokimiyatini cherkov hokimiyati bilan birlashtirishga intilish orqali isyon qiluvchi janub podshohining timsollaridir. Uziyo cherkov bilan davlatni birlashtirishga uringanda, uning peshonasidagi moxov hayvonning tamg‘asining timsoli bo‘ldi.

Uchinchi farishta ham ularga ergashib, baland ovoz bilan dedi: Agar kimdir mahluqqa va uning tasviriga sajda qilib, peshonasiga yoki qo‘liga uning tamg‘asini olsa, o‘sha kishi ham Xudoning g‘azabi sharobidan ichadi; bu sharob Uning qahri kosasiga aralashmasdan quyilgandir; va u muqaddas farishtalar huzurida hamda Qo‘zi huzurida olov va oltingugurt

bilan azoblanadi. Ularning azobining tutuni abadulabad ko'tarilib turadi; mahluqqa va uning tasviriga sajda qiluvchilar hamda uning ismining tamg'asini qabul qiluvchilar uchun kechayu kunduz orom yo'q. Vahiy 14:9–11.

So'ngra Uzziyo jamoat va davlatni birlashtirishga bo'lgan isyonkorona urinishidan boshlab bosqichma-bosqich o'limni ifodalaydi. Keyin esa u o'g'li bilan o'n bir yil davom etgan ta'sirsiz qo'shhokimlikni ifodalaydi. Uzziyo isyonidan keyin o'n bir yil yashadi. Uning isyonining boshlanishi yakshanba qonunini ramziy ifodalaydi; o'sha yerda jamoat va davlat birlashtiriladi va hayvonning tamg'asi majburan joriy etiladi. Oradan o'n bir yil o'tgach, u vafot etdi; bu esa Yahudoning janubiy shohligi ustidan podshoh sifatidagi hukmronligining oxirini ifodalaydi; u shonli yurt edi, ya'ni Amerika Qo'shma Shtatlari.

Ptolemeyga oid bashoriy munosabatda Uzziyo Yahudo, ulug'vor diyor va murtad protestantizmni ifodalaydi; holbuki Ptolemey Misrni ifodalaydi, u esa ajdaho qudrati bo'lib, uning dini spiritizmdir. Bu ikki shoh o'zaro parallel chiziqlar sifatida ko'rilganda, Uzziyo ulug'vor diyorning timsoli bo'lishdan to'xtaydi va ular birgalikda ikki millatning ramziga aylanadi. Misr va Yahudo spiritizm va murtad protestantizm dinlarining ramzlaridir. Ular davlat va jamoatning ramzidir. Ular yagona ramz sifatida birlashganida ifodalagan davlat siyosati va jamoat siyosati ikki millatni o'z ichiga oladi, xuddi Midiya va Fors bo'lgani kabi, xuddi Fransiyaning Misri va Sado'mi bo'lgani kabi, xuddi Amerika Qo'shma Shtatlarining respublikachi va protestant shoxlari bo'lgani kabi, shuningdek Isroil va Yahudoning shimoliy va janubiy shohliklari, hamda majusiy Rim va papalik Rimi bo'lgani kabi. Ikki saltanatning ramzi sifatida ular bashoriy ma'noda Quddusdagi ma'bad orqali bir-biriga bog'langan, chunki Uzziyo ham, Ptolemey ham Quddusdagi ma'badda qurbonlik qilishga intilgan edi. Bir muqaddas maskanda ikkalasi ham isyon ko'taradigan ikki millat.

Shuni e'tiborga olish muhimki, har ikkala shohning isyoni Quddusdagi ma'bad bilan bog'liq edi; bu ma'bad o'ninchi bobda Doniyor Masihni ko'rgan ma'badning ramzidir. Bu ikki shohning tarixi Ukraina urushida bir chiziqqa tushadi va shu tariqa ular o'z guvohliklarini 2014-yilda boshlaydilar. Ikkalasi ham o'n birinchi oyatda Rofiya jangi bilan ifodalangan harbiy g'alabalar orqali ko'tarildilar. Rofiya Muqaddas Kitob bashoratidagi oltinchi shohlikning chegaradosh hududini va Yakshanba qonunining uch tomonlama ittifoqini belgilaydi. U, shuningdek, kurashuvchi jamoatning g'olib jamoatga o'tish chegarasidir.

2014-yildan keyin eng boy podshoh 2015-yilda prezidentlikka nomzodini qo'yish niyatini e'lon qildi. 2020-yilda Respublikachi shoxni ifodalovchi eng boy podshoh keyinchalik shifo topadigan o'limli yarasini oldi. 2022-yilda Ukraina urushi keskinlashdi. So'ng Trump 2024-yilgi saylovda o'n uchinchi oyatning bajo bo'lishi sifatida qaytdi. 2023-yil iyulida sahroda bir ovoz yangradi. 2023-yil 31-dekabrda Protestant shoxi tiriltirildi; xuddi shuningdek, 2024-yilgi saylovda ham Respublikachi shox tiriltirildi — o'sha paytda Trump qaytgan edi — va so'ng 2025-yilda ma'bad sinovining kelishi bilan poydevor sinovi nihoyasiga yetdi.

1989

1989-yilda muhrdan yechilgan haqiqatlar ikki qismdan iborat edi. Islohot harakatlarining bashoratli parallellari hamda Doniyor o'n birinchi bobning oxirgi olti oyati bir vaqtning o'zida

muhrdan yechildi. Qirqinchi oyatning dastlabki xabarini mustahkamlash uchun qo'llanilgan muayyan bashoratli qoidalar bor edi. Ana o'sha haqiqatlarning ayrimlari endi aynan o'sha oyatda, o'sha bashoratli javohirlar kashf etilgan joydagi yashirin tarixning kalitidir. Men sizga bir misol keltiraman.

1989-yilda Adventizmda Doniyor kitobining so'nggi olti oyati nimani ifodalashi haqida yagona tushuncha yo'q edi. Bu birlikning yo'qligi ikki tomonlama edi. Oyatlarning ma'nosi borasida hech qanday yakdillik mavjud emas edi. Oyatlarni tushunganini da'vo qilganlar insoniy fikrlarni murtad Protestantizm va Katolitsizm ilohiyoti bilan aralashtirib taqdim etdilar; bu esa ular 1863-yildagi isyonning ajdodlaridan meros bo'lib olgan to'ng'ichlik merosi edi, o'shanda ular Yorubomning asos soluvchi isyonida itoatsiz payg'ambarning rolini bajo keltirgan edilar. Bu oyatlar nimani anglatishi haqidagi o'sha alohida fikrlar, eng yaxshi holatda, xususiy talqinlar edi. Oyatlar haqidagi ularning fikrlari yo asosiy bashoratli qo'llanilishiga zid edi, va ko'pincha hatto oyatlar haqida o'zlari belgilagan asosiy farazning o'ziga ham qarshi edi.

Oyatlardan ko'rganimiz narsa barcha olti oyatning izchil tushunilishi edi. Biz ko'rgan xabarning ana shu izchilligi, Adventizmning barchasi men tushungan narsani rad etishini bilganim holda ham, o'z tushunchamni taqdim etishga meni undadi. Bu oyatlar haqida tushunganlarimiz ilk bor 1996-yilda nashr etildi va o'sha yerda bayon qilingan tushuncha o'ttiz yil davomida vaqt o'tishi bilan yanada mustahkamlanib bordi!

Agar siz "The Time of the End" jurnalidagi eng birinchi havolani ko'rib chiqsangiz, "Testimonies", 9-jild, 11-betni topasiz. 9/11 dan besh yil oldin, jurnal 9/11 bilan boshlanadi. Meni ruhlantirgan tushunchalardan biri shunda ediki, qirqinchi oyatdagi "oxirzamonda" shimol va janub shohlari so'zma-so'z kuchlar emas, balki ruhiy kuchlar ekanini anglash edi. O'sha vaqtda men allaqachon Sister White Doniyor va Vahiy kitoblari ayni bir kitob ekanini, va Doniyordagi ayni bashorat chizig'ini Yuhanno Vahiyda davom ettirishini aytganini bilardim. Men Vahiy 11-bobda, milodiy 1798 yildagi oxirzamon davri bilan bog'liq tarixda amalga oshgan voqealarda, Sister White'ning ushbu bobga bergan sharhi Fransiya ruhiy Misr bo'lganini aniq o'rgatishini topgan edim; va u xuddi shunchalik ravshan tarzda Vahiy 17-bobda hayvon ustidagi fohisha ruhiy Bobil ekanini ham aytgan edi.

Ushbu ikki hokimiyatning Sister White tomonidan aynanlashtirilishi The Great Controversy asarida keltirilgan bo'lib, o'sha mulohazalar Yuhanno va Doniyorning guvohligini o'zaro bog'laydi. Doniyorning o'n birinchi bobidagi janub shohining ta'rifi — Misrni boshqaradigan hokimiyatdir, shimol shohi esa Bobilni boshqaradigan hokimiyatdir. Muqaddas Kitob va Bashorat Ruhi birgalikda ish olib borib, masalani isbotlash uchun Doniyor bilan Vahiyni birlashtirish orqali bir haqiqatni o'rnatganida, bu men hech qachon biror adashgan ilohiyotshunosga yoki o'zini o'zi tayinlagan, o'zini o'zi ta'minlovchi xizmatning adashgan rahbariga taslim qila olmaydigan narsa edi.

Ptolemey va Uziyyni Rafiya jangining ramzlari hamda ularning yuraklari kibrlangandan keyin yuz beradigan oqibatlarining timsollari sifatida tushunish, Ptolemey Rimning vositachi hokimiyatini mag'lub etadigan ajdaho hokimiyatini ifodalashi, biroq keyinchalik o'ninchi oyatda va 1989 yilda

Ptolemeyni magʻlub etgan oʻsha vositachi hokimiyatga yutqazishi haqiqati bilan boshqarilishni anglatadi. Tarixiy tafovutlar qasddan qoʻyilgan boʻlib, muhimdir.

Uzziyo jamoat bilan davlatni birlashtirishga uringanida, hayvonning tamgʻasini oladi. Uzziyo — ulugʻvor mamlakatdir, va ulugʻvor mamlakat 1989 yildagi xabarning boshida asosiy dalillardan biri edi. Ulugʻvor mamlakat Amerika Qoʻshma Shtatlarimi, yoki Yettinchi kun adventistlari jamoatimi? Oʻsha paytda ulugʻvor mamlakat Adventistlar jamoati degan xato fikrni tutganlar, shuningdek hanuz shu fikrda boʻlganlar ham, qirq beshinchi oyatdagi ulugʻvor muqaddas togʻ ravshan tarzda Xudoning jamoati edi, deb daʼvo qilardilar; demak, bu ularning nazarida togʻ bilan mamlakat bir xil ramz ekanini anglatardi. Menimcha, bu odatiy insoniy mulohaza.

Uzziyo ulugʻvor mamlakatdir, Ptolemey esa Misrdir. Ulugʻvor mamlakat boʻlgan Uzziyo Protestantizm va Respublikachilikning ikki shoxiga egadir. Ptolemeyning siyosiy namoyon boʻlishi kommunizm va uning turli shakllaridir, Ptolemeyning diniy namoyon boʻlishi esa spiritizm va uning turli shakllaridir. Ajdarho hokimiyatining bir xususiyati shundaki, u konfederatsiyadir, ammo ulugʻvor mamlakat boʻlgan soxta paygʻambar ikki shoxli yagona millatdir.

Doniyor kitobining oʻn birinchi bobi qirqinchi oyat 1989-yilda Sovet Ittifoqi supurib tashlanganida, Amerika Qoʻshma Shtatlari papalikning vakil qudrati boʻlganini belgilab berdi. Bu haqiqat Vahiy kitobining oʻn uchinchi bobidagi ikki shoxli yer hayvonining roli bilan uygʻundir, chunki bu ikki kitob bir xildir.

Va men yer yuzidan chiqib kelayotgan boshqa bir mahluqni koʻrdim; uning qoʻzichoqnigiga oʻxshash ikki shoxi bor edi, va u ajdaho kabi soʻzlar edi. U birinchi mahluqning barcha hokimiyatini uning huzurida amalga oshiradi va yer yuzini hamda unda yashovchilarni oʻlimli yarasi shifo topgan birinchi mahluqqa sajda qilishga majbur etadi. Vahiy 13:11, 12.

Vahiy kitobining oʻn uchinchi bobi Qoʻshma Shtatlarni Papalikning vakil hokimiyati sifatida aniqlaydi, chunki yer hayvoni “uning oldida” dengizdan chiqqan hayvonning “butun hokimiyatini amalga oshiradi.” Ikkinchi oyatda butparast Rimning ajdahosi Papalikka oʻz qudratini, taxtini va buyuk hokimiyatini bergan edi. “Qudrat” deb tarjima qilingan soʻz qudrat maʼnosini bildiradi, ammo oʻn ikkinchi oyatda “hokimiyat” deb tarjima qilingan boshqa bir soʻz ishlatilgan boʻlib, u “berib qoʻyilgan hokimiyat” degan maʼnoni anglatadi.

Qoʻshma Shtatlar papalikka vositachi qudratdir; papalik butparast Rim tomonidan timsollangan boʻlib, ikkinchi oyatda bayon etilganidek, u papalikka oʻzining harbiy va iqtisodiy yordamini bergan. Shu tariqa, butparast Rim papalik hokimiyatining kir ishlarini bajarish uchun oʻzining “jang aravalari, kemalari va otliqlari”ni beradigan Qoʻshma Shtatlarning timsoli boʻlgan.

Oʻninchi, oʻn birinchi va oʻn beshinchi oyatlardagi uchta jang tarixda amalga oshganida, Antiochus Magnus har bir jangda ishtirok etgan edi. Bu haqiqat shuni koʻrsatadiki, uchta jangda ifodalangan hokimiyat mahluqning vositachi hokimiyatidir, chunki u har doim Antiochusdir, va 1989 yilda Antiochus Amerika Qoʻshma Shtatlarining vositachi hokimiyati edi.

Oʻn oltinchi oyatdagi yakshanba qonuniga olib boradigan uchta jang Alfa va Omega muhrini, shuningdek haqiqatning tuzilishini ham oʻzida aks ettiradi. Birinchi jangda ham, uchinchi jangda

ham Qo'shma Shtatlar ishtirok etadi; bu esa birinchi va oxirgi jangda alfa va omegani ko'rsatadi. O'n oltinchi oyatdagi yakshanba qonuniga olib boradigan ushbu uchta jang haqiqatning muhrini ham o'zida aks ettiradi. Natsist Ukraina vakil kuchi o'rtadagi jang bo'lib, ibroniycha "haqiqat" so'zining tuzilmasidagi o'rta belgi isyonini ifodalaydi. Ushbu uchta jang 1989-yildan yakshanba qonunigacha bo'lgan davrni ifodalaydi, bu esa ularning qirqinchi oyatning "yashirin tarixi"ni ifodalashini anglatadi.

Vahiy 11-bobning o'n birinchi oyati 2023 yilni har ikkala shox tiriltiriladigan nuqta sifatida belgilaydi. Doniyor 11-bob, 11-oyat esa ayni o'sha tarixiy davrni ko'rsatadi. Ichki bashorat chizig'i bilan tashqi bashorat chizig'i 2023 yilda uyg'unlashadi. Ichki chiziq Doniyor anglagan "narsa", tashqi chiziq esa u anglagan "vahiy"dir.

Doniyor tasvirlaydigan ma'bad sinovi yigirma ikkinchi kuni boshlandi; 11-sentabrdan yigirma ikki yil o'tib esa — bu Ishayo ma'badga kirgan nuqta bo'lib — sizni 2023-yilga olib keladi. Ishayo, o'n bir yil davomida moxovlik bilan yashaganidan keyin Uzziyoning o'limini 11-sentabrda belgilaydi. Ma'badni tiklash ishi avvalo poydevorni qo'yishdan, so'ngra ma'badni barpo etishdan va yakunda tamal toshini o'rnatishdan iborat bo'lib, bu esa Levilar kitobining yigirma uchinchi bobi qatoridagi Karnaylar bayrami bilan ifodalangan uchinchi sinov mezoniga olib keladi. Abadiy xushxabarning ichki ishi tashqi chiziq tarixida amalga oshiriladi. O'n birinchi oyatda Putin Ptolemey orqali timsollashtirilgan bo'lib, shoh Uzziyo harbiy muvaffaqiyat orqali yuksaltiriladigan, undan keyin esa o'zini din sohasiga kiritishga urinadigan janub shohi haqidagi tasvirga ikkinchi guvohlikni taqdim etadi.

Janub podshohi g'azabga to'lib, chiqib kelib unga, ya'ni shimol podshohiga qarshi jang qiladi; u ulkan bir qo'shin to'playdi; ammo bu qo'shin uning qo'liga topshiriladi. Va u bu qo'shinni yo'q qilgach, uning yuragi mag'rurlanadi; u o'n minglab kishilarni yiqitadi; biroq bundan kuchaymaydi. Doniyor 11:11, 12.

Uriya Smit Ptolemey Filopatorning tarixiga va uning Quddus ma'badida qurbonliklar keltirishga bo'lgan urinishiga murojaat qiladi.

"Ptolemey o'z g'alabasidan oqilona foydalanish uchun yetarli farosatga ega emas edi. Agar u o'z muvaffaqiyatini davom ettirganida, ehtimol Antioxning butun shohligiga ega bo'lgan bo'lur edi; ammo u faqat bir necha po'pisalar va bir necha tahdidlar bilan kifoyalanib, o'zini hayvoniy shahvatlarining uzluksiz va nazoratsiz qondirilishiga bag'ishlay olishi uchun sulh tuzdi. Shunday qilib, dushmanlarini yenggan bo'lsa-da, o'z illatlari tomonidan yengildi va o'rnatishi mumkin bo'lgan ulug' nomni unutilib, vaqtini aysh-ishrat va buzqlikda o'tkazdi."

"Uning yuragi muvaffaqiyatidan mag'rurlanib ko'tarildi, ammo u bundan mustahkamlanishdan yiroq edi; chunki bu muvaffaqiyatdan u foydalangan nomunosib va shon-sharafsiz tarz oqibatida o'z fuqarolari uning ustiga bosh ko'tardilar. Biroq uning yuragining ko'tarilishi, ayniqsa, yahudiylar bilan qilgan muomalalarida namoyon bo'ldi. Quddusga kelib, u yerda qurbonliklar keltirdi va o'sha joyning qonuni hamda diniga xilof ravishda ma'badning eng muqaddas joyiga kirishni juda istadi; ammo, garchi juda katta qiyinchilik bilan bo'lsa-da, bunga to'sqinlik qilingach, u butun yahudiy xalqiga qarshi g'azab bilan yonib, o'sha joyni tark

etdi va darhol ularga qarshi dahshatli hamda shafqatsiz ta'qibni boshladi. Iskandariyada esa, yahudiylar Iskandar zamonidan beri istiqomat qilib, eng imtiyozli fuqarolar qatorida bo'lish huquqlaridan bahramand bo'lib kelgan joyda, bu ta'qibda Evseviyga ko'ra qirq ming, Iyeronimga ko'ra oltmish ming kishi o'ldirildi. Misrliklarning isyoni va yahudiylarning qirg'in qilinishi, albatta, uni o'z saltanatida mustahkamlashga xizmat qiladigan hodisalar emas edi; aksincha, ular uni deyarli butunlay xarob qilish uchun yetarli edi." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Miloddan avvalgi 217-yilda Ptolemey Filopatorning Rafiyada qo'lga kiritgan harbiy g'alabasi Ptolemeyni mustahkamlamadi, balki uning "ko'nglini mag'rurlantirdi". Ukraina urushidagi g'alaba Putinni mustahkamlamaydi, biroq harbiy muvaffaqiyat shoh Uziyohning ko'nglini mag'rurlantirganidek, uning ham "ko'nglini mag'rurlantiradi".

Va Uzziyo butun lashkar uchun qalqonlar, nayzalar, dubulg'alar, sovutlar, yoylar va tosh otadigan sapanlar tayyorladi. U Quddusda mohir kishilar ixtiro qilgan jangovar moslamalarni yasatdi; ular minoralarda va istehkomlar ustida turib, o'qlar hamda ulkan toshlarni otish uchun edi. Va uning shuhrati uzoq-uzoqlarga taraldi; chunki u qudratli bo'lgunicha ajoyib tarzda yordam topdi. Ammo u qudratli bo'lgach, halokati sari uning yuragi kibrlanib ketdi; chunki u Egang Xudoga qarshi gunoh qildi va tutatqi qurbongohi ustida tutatqi tutatish uchun Egamizning ma'badiga kirdi. 2 Solnomalar 26:14–16.

Harbiy g'alabalar tufayli yuraklari kiborlikka to'lgan janubning ikki shohi, faqat ruhoniya ruxsat etilgan bir ishni qilishga — o'sha ma'badga kirib, qurbonlik keltirishga — urindilar. Har ikkala holatda ham ruhoniylar kibor shohlarning bunday qilishga bo'lgan urinishlariga qarshilik ko'rsatdilar. Shunda shohlardan biri yahudiylarga qarshi qasos choralarini boshladi, boshqasi esa peshonasiga moxov urilishi bilan jazoland.

Shunda ruhoniylar Ozariyo uning ortidan kirdi, u bilan birga Egamizning sakson nafar jasur ruhoniylari ham bor edi. Ular shoh Uzziyoga qarshi turib, unga dedilar: "Ey Uzziyo, Egamizga xushbo'y tutatqi tutatish sening ishing emas, balki tutatqi tutatish uchun muqaddas qilingan Horunning o'g'illari bo'lgan ruhoniylarning ishidir. Muqaddas joydan chiqib ket, chunki sen gunoh qilding; bu senga Egamiz Xudo tomonidan sharaf bo'lmaydi." Shunda Uzziyo g'azablandi; uning qo'lida tutatqi tutatish uchun tutatqidon bor edi. U ruhoniylarga g'azab qilayotgan paytda, Egamizning uyida, tutatqi qurbongohi yonida, ruhoniylarning ko'z o'ngida uning peshonasida moxov paydo bo'ldi. Oliy ruhoniylar Ozariyo va barcha ruhoniylar unga qaradilar, va mana, uning peshonasida moxov bor edi; ular uni o'sha yerdan darhol chiqarib yubordilar; u o'zi ham chiqishga shoshildi, chunki Egamiz uni urgan edi. Shoh Uzziyo o'z o'limi kunigacha moxov bo'lib qoldi va moxov bo'lgani uchun alohida bir uyda yashadi; chunki u Egamizning uyidan ajratilgan edi. Uning o'g'li Yo'tom esa shoh saroyi ustidan boshqaruvchi bo'lib, yurt xalqiga hukm yuritardi. Uzziyoning qolgan ishlari, avvalidan oxirigacha, Omoz o'g'li Ishayo payg'ambar tomonidan yozib qoldirilgan. 2 Solnomalar 26:17–22.

2014-yilda Yevropadagi globalistlar va Obama rejimi Ukraina mamlakatiga qarshi rangli inqilobni boshlab berdi. 2022-yilda Rossiya bostirib kirishni boshladi; bu oxir-oqibat janub shohlari

bo‘lmish Ptolemey va Uzziyo orqali ifodalangan Putin hamda Rossiyaning g‘alabasiga olib keladi. O‘n ikkinchi oyatda Putinning g‘alabasidan keyin shunday deyiladi: “va uning yuragi ko‘tarilur; u o‘n minglab kishilarni qulatib tashlaydi; ammo bundan u quvvat topmaydi.” Shundan so‘ng tarix uning saltanatining bosqichma-bosqich tanazzulini qayd etadi.

Bosqichma-bosqich tanazzul uning o‘limiga olib keldi, va Buyuk Antiox Rafiyada ko‘rgan mag‘lubiyatining qasosini olgan paytga kelib, Antiox endi Ptolemey Filopator bilan emas, balki o‘sha vaqtda Misr hukmdori bo‘lgan yosh bir bola bilan ish ko‘rayotgan edi. Bola so‘nggi avlodning timsolidir; shu bois, bir ma’noda, Antiox Paniyumda mag‘lub etgan bola-shoh janub shohligining so‘nggi avlodidir. Amaliy darajada esa, bola-shoh Antioxning qudratiga nisbatan zaiflikni ifodalaydi.

“Ptolemey Filopator bilan Antiox o‘rtasida tuzilgan tinchlik o‘n to‘rt yil davom etdi. Shu orada Ptolemey me‘yorni bilmaslik va buzuqlik oqibatida vafot etdi va uning o‘rniga o‘sha paytda to‘rt yoki besh yoshli bola bo‘lgan o‘g‘li Ptolemey Epifan taxtga o‘tirdi. Xuddi shu davrda Antiox o‘z saltanatidagi isyonni bostirib, sharqiy hududlarni bo‘ysundirib va itoatda mustahkamlab, Misr taxtiga yosh Epifan chiqqanida har qanday tashabbus uchun bo‘sh edi; va o‘z hukmronligini kengaytirish uchun bundan ham qulayroq imkoniyatni qo‘ldan boy berib bo‘lmaydi, deb o‘ylab, u “avvalgisidan ham kattaroq” ulkan bir lashkar to‘pladi (chunki u sharqdagi yurishi davomida ko‘p kuchlarni yig‘ib, katta boyliklar orttirgan edi) va go‘dak podsho ustidan osongina g‘alaba qozonishni kutib, Misrga qarshi yo‘lga chiqdi. U qanday muvaffaqiyat qozonganini hozir ko‘ramiz; chunki bu yerda ushbu saltanatlar ishlariga yangi murakkabliklar kirib keladi va tarix sahnasiga yangi ishtirokchilar olib kiriladi.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

Janub Shohi

Rossiyaning so‘nggi qadamlarini bayon qilish — janubning bashoratli shohining so‘nggi qadamlarini bayon qilish demakdir. 1798-yilda, oxirzamon paytida, bashoratli tarixga kirib kelgan ruhiy janub shohining bashoratli xususiyatlaridan biri — uning o‘z nihoyasiga qanday yetishidir. Bu, shuningdek, shimol shohi va soxta payg‘ambarning ham bashoratli xususiyatidir. Dunyoni Armageddonga yetaklaydigan uch qudratning har birining oxiri Xudoning Kalomida alohida ko‘rsatib berilgan. Putin va Rossiya bilan nima yuz bermasin, bu avvalgi janub shohi yo‘nalishlari bilan timsollashtirilgan bo‘ladi.

Janubning ruhiy shohining halokatiga doir misollar inqilob davridagi ateistik Fransiya bo‘lgan birinchi ruhiy janub shohining halokati orqali timsollashtirilgan edi. Janubiy shohlikning halokati janub shohining halokatini ham o‘z ichiga oladi. Napoleonning halokati Fransiyaning halokatiga mos keladi va janubning navbatdagi shohligi bo‘lgan Rossiyaning halokati bilan uyg‘unlashadi. Zamonaviy janub shohi sifatidagi Rossiya inqilob bilan boshlangan edi, xuddi janub shohi sifatidagi Fransiya ham inqilob bilan boshlanganidek.

Inqilob janub shohlarining ramzi bo‘lgan ajdahoning o‘ziga xos xususiyatidir. Janub shohining asosiy ramzi bo‘lgan ajdaho — Shaytondir; u ming yillikning oxirida inqilob qilishga uringanida, osmondan olov tushib, uni yutib yuboradi. Uning boshida osmondagi isyoni ming yillik yakunidagi

isyonining alfasidir.

1798-yilda Fransiya, Fransuz inqilobi davrida, bashoriy ma'noda janubning ruhiy shohi sifatida taxtni egalladi. O'sha inqilob Yevropa xalqlari bo'ylab yoyilib, oxir-oqibat Rossiya inqilobiga yetib bordi; uning ortidan esa o'sha yilning o'zida tez orada Bolshevik inqilobi sodir bo'ldi.

1917-yildagi Rossiya inqilobi ikki asosiy bosqichdan iborat edi: Fevral inqilobi (u podsho monarxiyasini ag'darib tashladi, mutlaq hokimiyatga barham berdi va Sovetlar bilan ikki hokimiyatchilik davri sharoitida muvaqqat hukumatni barpo etdi) va Oktyabr inqilobi (Bolsheviklar inqilobi deb ham ataladi; unda Lenin boshchiligidagi bolsheviklar davlat to'ntarishi orqali hokimiyatni egallab oldilar, bu esa Sovet hokimiyatining o'rnatilishiga hamda sotsializm/kommunizm sari yo'lning ochilishiga olib keldi).

Tarixiy tahlillar va inqilobiy nazariyada (ayniqsa Trotskiy, Lyuksemburg va o'xshashliklar keltirgan boshqalarning marksistik nuqtayi nazarlarida) Fransuz inqilobi (1789–1799) ko'pincha rus voqealarining borishini tipik tarzda ifodalovchi yoki ular uchun bir andoza taqdim etuvchi hodisa sifatida qaraladi. Rus bosqichlarini tipik tarzda ifodalagan Fransuz inqilobining ikki bosqichi quyidagilardir:

- Boshlang'ich mo'tadil/konstitutsiyaviy bosqich (taxminan 1789–1792), fevral inqilobiga mos keladi. Fransiya'dagi bu bosqich Bastiliyaning shturm bilan egallanishi, General shtatlarning/Milliy Assambleyaning chaqirilishi, feodal imtiyozlarning bekor qilinishi, Inson va fuqaro huquqlari deklaratsiyasi, hamda jirondistlar va mo'tadil islohotchilar rahnamoligida konstitutsiyaviy monarxiyaning barpo etilishi bilan boshlandi. U mutlaq monarxiyani ag'darib tashladi, biroq burjua/liberal boshqaruv unsurlarini va ikkiyoqlama/bahsli hokimiyat tuzilmalarini (masalan, Assambleya bilan saqlanib qolgan monarxiya o'rtasidagi) saqlab qoldi. Xuddi shuningdek, 1917 yil fevrali ham chor tuzumiga barham berdi, biroq burjua muvaqqat hukumatiga va Sovetlar bilan ikkiyoqlama hokimiyatga olib keldi.
- Radikal/Yakobin bosqichi (taxminan 1792–1794-yillar, jumladan Birinchi Respublikaning ta'sis etilishi, Lui XVIning qatl qilinishi hamda Robespierre va Yakobinlar/Jamoat Xavfsizligi Qo'mitasi ostidagi Terror hukmronligi) Oktyabr (Bolsheviklar) inqilobiga mos keladi. Yakobinlar mo'tadilroq jirondistlardan hokimiyatni radikal harakat orqali tortib oldilar, respublika e'lon qildilar, aksilinobni bostirdilar va inqilobni yanada chuqurroq ijtimoiy o'zgarish hamda ichki/tashqi tahdidlarga qarshi mudofaa tomon yo'naltirdilar. Bu, bolsheviklarning muvaqqat hukumatni ag'darib tashlagani, proletar/proletariat diktaturasi hukmronligini mustahkamlagani va inqilobiy sotsializmni ilgari surgani bilan hamohangdir.

Bu o'xshashliklar shuni ta'kidlaydiki, inqiloblar ko'pincha muayyan bir andozaga amal qiladi: avval eski tuzumga qarshi keng qamrovli qo'zg'olon (mo'tadil/burjua kuchlari boshchiligidagi), so'ng esa inqilobni inqiroz sharoitida "saqlab qolish" va uni yanada chuqurlashtirish uchun radikallar tomonidan hokimiyatning yanada keskin tarzda egallab olinishi yuz beradi.

Bolsheviklarning o'zlari ham ongli ravishda Fransiya tajribasiga tayangan bo'lib, o'zlarining Oktyabr qo'zg'olonini Yakobinlar to'ntarishiga o'xshash deb ko'rganlar — bu, ularning nazarida, aksilinqilobning oldini olish va inqilobning salohiyatini ro'yobga chiqarish uchun zarur edi.

Bu tipologiya Trotskiyning “Rus inqilobi tarixi” kabi asarlarda namoyon bo‘ladi (unda Rossiyadagi ikki hokimiyat bosqichi Fransiyadagi o‘xshash dinamikalar bilan ochiqdan-ochiq qiyoslanadi) hamda Roza Lyuksemburgning Rossiya voqealari haqidagi yozuvlarida ham uchraydi; u yerda u Rus inqilobining birinchi davri (mart–oktyabr) Fransuz (va Ingliz) inqiloblari sxemasiga muvofiq kechishini, bolsheviklarning hokimiyatni egallashi esa yakobinlarning yuksalishiga parallel ekanini ta’kidlaydi.

Iso har doim oxirni boshlanish orqali tasvirlaydi, va janubning birinchi ruhiy shohi sifatida Napoleonning halokati inqilob boshidagi yo‘lko‘rsatkichlarga muvofiq sodir bo‘ldi hamda shu tariqa Sovet Ittifoqining halokatini ifodaladi.

Napoleonning progressiv (bosqichma-bosqich) halokati Sovet Ittifoqining asta-sekin tanazzulga yuz tutishi va 1991-yildagi qulashiga yaqin tarzda mos keladi; xuddi Fransuz inqilobining ikki bosqichi 1917-yildagi Rus inqilobining Fevral va Oktyabr bosqichlarini oldindan ko‘rsatgan ayni tipologik doira ichida. Bu parallellik radikal bosqichdan keyingi mustahkamlanish davriga (Bonapartizm) va uning muqarrar ravishda yechilishiga ham taalluqlidir. Bu ham umumiy tarixiy andozalardan, ham marksistik tahlillardan (ayniqsa Trotskiyning “The Revolution Betrayed” va unga aloqador asarlaridagi tahlillaridan) kelib chiqadi; ularda Napoleon Bonapartizmning arxetipi sifatida talqin qilinadi: inqilobning radikal cho‘qqisidan keyin yuzaga keladigan, sinflar o‘rtasida muvozanat saqlaydigan, inqilobning asosiy strukturaviy yutuqlarini (uning demokratik intilishini bostirgan holda) asrab qoladigan, shaxsiy/harbiy-byurokratik imperiya quradigan, haddan tashqari kengayib ketadigan, so‘ng esa eski tuzumning qisman tiklanishiga olib boruvchi bosqichma-bosqich qulashni boshdan kechiradigan kuchli hokim rejimi.

Napoleonning Bonapartistcha yuksalishi Stalincha mustahkamlanish bilan parallellik hosil qiladi

Yakovinchilar radikal bosqichi va Termidor reaksiyasidan (1794) so‘ng, beqaror Direktoriya davri (1795–1799) keladi; Napoleonning 18 Bryumer to‘ntarishi (1799) Konsullikni, so‘ngra esa Imperiyani (1804) barpo etadi. U burjua inqilobining yutuqlarini kodlashtiradi va yoyadi (Napoleon kodeksi, feodal imtiyozlarning tugatilishi, kuchli markazlashgan davlat), biroq ularni avtoritar hukmronlikka, harbiy shon-shuhratga va yangi elitaga bo‘ysundiradi.

Bolshevik/Oktyabr radikal bosqichi va ilk sovet tajribalaridan so‘ng, byurokratik degeneratsiya yuzaga keladi (ayniqsa 1920-yillarning o‘rtalaridan boshlab). Stalinning hokimiyatni mustahkamlashi So‘l Oppozitsiyani mag‘lub etadi, “bir mamlakatda sotsializm”ni majburan joriy etadi va politsiyaviy/harbiy-byurokratik diktaturani vujudga keltiradi. Rejali iqtisodiyot va milliyalashtirilgan mulk (Oktyabrning asosiy yutuqlari) saqlab qolinadi, biroq ular imtiyozli bir kasta qurollariga aylantiriladi, xalqaroqchilik esa tark etiladi.

Har ikkala holatda ham inqilobiy quvvat “muzlatiladi” va yagona shaxs yoki apparat ostida davlat hokimiyati hamda kengayish yo‘liga yo‘naltiriladi (Trotskiy Stalin rejimini ochiqchasiga “Sovet bonapartizmi”ning bir shakli deb atagan, bu Konsullikdan ko‘ra Napoleon Imperiyasiga yaqinroqdir).

Bosqichma-bosqich qulash

Bu asosiy moslikdir — tanazzul birgina to‘satdan yuz bergan hodisa emas, balki haddan tashqari kengayib ketish, ichki ziddiyatlar, harbiy boshi berk ko‘chalar, chekka hududlar ustidan nazoratning yo‘qolishi, muvaffaqiyatsiz islohotlar hamda yakuniy parchalanish/tiklanish bilan harakatga kelgan, ketma-ket yuz bergan yemirilishlar silsilasidir.

Napoleon davri tomoni (1812-yildan 1815-yilgacha)

- 1812: Rossiyaga halokatli bostirib kirish — Grande Armée (600 000 kishilik qo‘shin) ta‘minot muammolari, qish va qarshilik tufayli qirib tashlandi. Bu halokatli burilish nuqtasi bo‘lib, obro‘-e‘tibor va jonli kuchning ulkan yo‘qotilishiga olib keldi.
- 1813: Unga qarshi koalitsiya tuziladi; Leyptsigdagi mag‘lubiyat (“Xalqlar jangi”) — nemis ittifoqchilari va hududlaridan ayrilish; imperiya qisqara boshlaydi.
- 1814: Ittifoqchi davlatlar Fransiyaning o‘z hududiga bostirib kiradilar; Parij qulaydi; Napoleon taxtdan voz kechadi va Elbaga surgun qilinadi.
- 1815: Qisqa muddatli qaytish (Yuz Kun), Vaterlooda yakuniy mag‘lubiyat; Muqaddas Yelena oroliga doimiy surgun; Burbonlar monarxiyasi qayta tiklandi (inqilobiy yutuqlarning reaksiya ortga qaytarilishi, biroq to‘liq emas — ayrim huquqiy/ma‘muriy o‘zgarishlar saqlanib qoldi).

Sovet tomoni (1970-yillardan 1991-yilgacha)

- 1970-yillarning oxiri–1980-yillar: iqtisodiy turg‘unlik (“Brejnev davridagi zastoy”), surunkali tanqislik, texnologik ortda qolish va AQSh/NATO bilan holdan toydiruvchi qurollanish poygasi — tizimli me‘yordan ortiq cho‘zilish iqtisodiyotni ichidan bo‘shatishni boshlaydi.
- 1979–1989: Afg‘oniston urushi — Sovetlarning “Vyetnami”; botqoqlik singari bu urush resurslarni, ruhiy bardamlikni va xalqaro nufuzni so‘rib tugatadi (kinoyali parallellikka e‘tibor bering: Napoleon Rossiyada yakson bo‘lgan; SSSR esa qo‘pol, qarshilikka to‘la jang maydonida qoni qurigancha holdan toylan).
- 1985–1989: Gorbachyovning perestroika/glasnost islohotlari (tizimni “saqlab qolish”ga bo‘lgan urinish, xuddi Napoleon davrining so‘ngidagi ayrim tuzatishlar kabi) buning o‘rniga ichki ziddiyatlarni fosh etib, ularni jadallashtiradi; Sharqiy blokning yo‘ldosh davlatlari qo‘zg‘olonga chiqib, ozod bo‘lib ketadi (Berlin devori 1989-yil 9-noyabrda qulaydi, tuzumlar 1989–1990 yillar davomida birin-ketin qulaydi) — “tashqi imperiya”ning yo‘qotilishi, aynan Napoleonning ittifoqchi davlatlarni yo‘qotganidek.
- 1990–1991: Ichki millatchilik inqirozlari, respublikalar suverenitetini e‘lon qiladi; 1991-yil avgustidagi qattiqqo‘lchilar to‘ntarishi sharmandali tarzda muvaffaqiyatsizlikka uchraydi; Gorbachev 1991-yil 25-dekabrda iste‘fo beradi; SSSR 15 davlatga parchalanadi. Shundan so‘ng kapitalistik restavratsiya yuz beradi (Yeltsin davridagi “shok terapiyasi”, oligarxlar, xususiylashtirish) — bu Burbonlar restavratsiyasiga o‘xshaydi: inqilobdan oldingi sinf unsurlari (yoki ularning ekvivalentlari) qaytib keladi, inqilobning to‘laqonli mulkiy munosabatlarini ortga surib, ayni paytda ayrim ma‘muriy shakllarni saqlab qoladi.

Har ikkala holatda ham “imperiya” (Fransiyaning Kontinental tizimi va Sovetlarning Sharqiy bloki/COMECON ta’siri) tashqaridan ichkariga qarab parchalanadi, ichki yemirilish tezlashadi, yakuniy inqiroz uning puchligini fosh etadi va eski ijtimoiy kuchlar (monarxiya/kapitalizm) yana o‘zini namoyon qiladi. Bonapartizm barqaror bo‘lib chiqmaydi — Trotskiy ta’biri bilan aytganda, u “uchida muvozanatlangan piramida”dir, — chunki u inqilobning demokratik asosini bostirishga tayangan holda, dushmanona tashqi bosimlar sharoitida uning iqtisodiy asosini himoya qiladi (ammo buzib ko‘rsatadi). Sovet qulashini uzoq tarixiy nuqtai nazardan “to‘satdan” deb bo‘lmaydi; u ichki chirishning izchil kuchayib borishining yakuni edi, xuddi Napoleon imperiyasi ham bir kechada yo‘qolib ketmagan, balki restavratsiyagacha ketma-ket mag‘lubiyatlar orqali yemirilganidek.

Fransiya va Sovet Ittifoqining boshlanishi ham, oxiri ham shoh Uzziyo va Ptolemeyning guvohligiga mos keladi. Ptolemey IV Filopator shimol shohi (Antiox III) ustidan Rofiya jangida (miloddan avvalgi 217-yil) hal qiluvchi g‘alabaga erishadi, biroq “u bu bilan mustahkamlanmaydi” — u ustunlikni davom ettirish o‘rniga sulh tuzadi, hashamat va o‘zini ulug‘lashga qaytadi, so‘ngra (3 Makkabiylar 1–2 da saqlanib qolgan rivoyatga ko‘ra) Ptolemey o‘z g‘alabasidan keyin Quddusga tashrif buyuradi. Uning yuragi mag‘rurlik bilan ko‘tarilib, u Quddusi Aqdasa kirishga va o‘zi qurbonlik keltirishga urinadi — bu haqiqiy Xudoga qarshi o‘zboshimchalik va isyonkorlik amali edi. U ilohiy tarzda zarbaga uchraydi (falaj bo‘ladi), xor qilinadi va Xudoning xalqini quvg‘in qilishga yuzlanadi. Shundan keyin uning hukmronligi tobora kuchayib boruvchi tanazzul davriga aylanadi: axloqiy buzuvchilik, ichki qo‘zg‘olonlar va o‘limigacha kuch-qudratning yo‘qolishi. Bu harbiy muvaffaqiyatdan keyin yuragi ko‘tarilib ketgan shoh Uzziyoning (2 Solnomalar 26:16–21) aynan aksidir; u keyin ma’badda tutatqi yoqish uchun ichkariga kirgan (ruhoniylarning vazifasini o‘zlashtirib) va peshonasiga moxov urilib, hammaga ko‘rinadigan, ochiq hukmga duchor bo‘lgan. Shundan keyin Uzziyo o‘limigacha yolg‘izlikda yashadi, Egamizning uyidan ajratib qo‘yildi — bu bir zumdagi vayronagarchilik emas, balki sekin va uzoq davom etgan halokat edi.

Ikkalasi ham janubiy shohlar bo‘lib, ularning mag‘rurligi Quddusdagi ma’badga bostirib kirishda namoyon bo‘ladi; buning ortidan esa zudlik bilan qulash emas, balki asta-sekin, yemiruvchi bir yakun keladi. Bu keyingi har bir “janub shohi” uchun tipologik andozadir.

1798: Fransiya Janubning Ruhiy Podshohiga Aylanadi

“Oxirzamon paytida” (1798) ateistik Fransiya (hozirgina Misrning ruhiy xususiyatlarini — Vahiy 11:8 dagidek, Xudoni ochiq inkor etishni — namoyon etgan kuch) shimol podshohiga (Papalikka) Papani asirga olish orqali hujum qiladi. Napoleon o‘sha hujumning harbiy timsolidir. Fransiya 1798 yilda janub tojini kiyadi, chunki u qadimgi Misr o‘zida mujassam etgan o‘sha ateistik ruhni ulug‘laydi.

Ammo Ptolemey “o‘z g‘alabasidan to‘liq foydalana olmaganidek”, Fransuz inqilobining radikal bosqichi ham o‘z qo‘lga kiritgan yutuqlarini saqlab qola olmadi yoki ularni to‘liq tashqariga yoyolmadi. Janubning toji oldinga o‘tadi, chunki ateizm falsafasi yetilib, hukumatning yangi bir ovozi topadi.

Progressiv rahbarlik ramzlari: Napoleondan Leninga, Stalingacha

Bu uchalasi tasodifiy emas; ular bosqichma-bosqich yakunlardir — har biri janub shohining o‘zining sekin-asta yemirilishi sari bo‘lgan yo‘nalishidagi navbatdagi bosqichni ifodalaydi. Napoleon — 1798 yildan keyingi birinchi buyuk ramz. Misrda (so‘zma-so‘z janubda) g‘alaba qozongan holda, u haddidan oshadi (1812 yilgi Rossiya yurishi falokat bo‘lib, mag‘lubiyatlar silsilasining boshlanishi bo‘ldi), uning chekka imperiyasi qadam-baqadam yo‘qotishlarga uchraydi (1813–1814), u yakuniy mag‘lubiyatni boshdan kechiradi (Vaterloo, 1815) va ikki marta surgun qilinadi. Napoleon bosqichma-bosqich, fazali halokatni ifodalaydi — xuddi Ptolemey va Uzziyo singari.

Lenin 1917-yildagi Oktabr inqilobida tojni egallab oldi. Bolsheviklarning “turtkisi” eski tuzumga (jumladan diniy hokimiyatga) qarshi urushni davom ettiradi. Ammo radikal bosqich barqarorlasha olmaydi; Leninning o‘z salomatligi erta ishdan chiqadi va tizim byurokratlashishni boshlaydi.

Stalin, mustahkamlovchi (Sovet Bonapartizmi) inqilobni harbiy-byurokratik imperiyaga “muzlatadi”, uning asosiy yutuqlarini saqlab qoladi (milliylashtirilgan iqtisodiyot — Napoleon Kodeksining anti-feodal muqobili), biroq hokimiyatni ichkariga (tozalashlar) va tashqariga (kengayish) buradi. Ammo qalb ateizmga kibrga ko‘tariladi; tizim o‘zining “g‘alabasidan to‘liq foydalana” olmaydi. Haddan tashqari cho‘zilish (Afg‘oniston — Napoleonning Rossiyasiga qiyos), turg‘unlik, muvaffaqiyatsiz islohotlar (perestroika so‘nggi umidsiz urinish edi), sun‘iy yo‘ldosh davlatlarning yo‘qotilishi (1989–90 = “ittifoqchilar”ning yo‘qolishi) va yakuniy parchalanish (1991).

Sovet Ittifoqining qulashi to‘satdan yuz bermadi — u bosqichma-bosqich sodir bo‘ldi; xuddi Napoleon imperiyasi qadamma-qadam yemirilgani kabi va Ptolemey hamda Uzziyoning hukmronliklari ma‘baddagi mag‘rurlik lahzasidan keyin so‘nib borgani kabi. Janubning “ruhoni” shohi (davlat shaklidagi ateizm) o‘ziga xos cho‘zilgan hukmni qabul qildi: ichkaridan bo‘shatilib, yolg‘onni saqlab tura olmay, shimol shohining qarshi harakati ichida supurib tashlandi (bo‘shliq ichida Papalikning qayta yuksalishi).

Fransuz inqilobi (ikki bosqich) Rus inqilobining (Fevral va Oktyabr/Bolshevik) timsolidir. Napoleoncha bonapartizm va bosqichma-bosqich tanazzul Stalincha mustahkamlanish hamda Sovetlarning bosqichma-bosqich tanazzulining timsolidir. Bularning barchasi Doniyor 11-bobdagi janub shohi silsilasining zamonaviy voqelanishidir: Ptolemeyning Rafiyadagi muvaffaqiyatsizligi va ma‘badga nisbatan kibridan boshlab, Uzziyoning ayni shu gunohi va sekin-asta yakun topishigacha, so‘ng 1798-yildagi Fransiyaga va o‘z g‘alabalari bilan o‘zini mustahkamlay olmagan uning ateistik vorisigacha (Lenin–Stalin davri).

Lenin — hokimiyatni qo‘lga kiritgan yoki uning radikal asoschisi (yakobinlar/bolsheviklar yuksalishiga parallel; 1917-yildan keyingi “itarish” bosqichi Brumayerdan keyingi Napoleonning ilk Konsulligiga o‘xshaydi). Stalin esa Bonapartcha mustahkamlovchi edi (Sovet imperiyasining bunyodkori, tozalashlar, Ikkinchi jahon urushidagi g‘alaba, Sovuq urush cho‘qqisi; qalbi ateizmga ko‘tarildi, biroq g‘alabani uzoq muddat to‘la “mustahkamlash”ga qodir bo‘lmadi — haddan tashqari kengayish boshlanadi).

Xruschchov cho‘qqidan keyingi “iliqlashuv” davrining yetakchisi edi (1953–1964): Stalinni qoralaydi (“Maxfiy nutq”, 1956), ayrim korrupsion holatlarni fosh etadi, cheklangan islohotlarga urinadi, biroq tizimli ziddiyatlarni hal qila olmaydi. Bu “Termidoriy” yoki tanazzulning ilk bosqichiga muvofiq keladi — terror yumshatiladi, biroq asosiy ateistik tuzilma saqlanib qoladi, shu bilan birga nufuz yemirila boradi (masalan, 1962-yildagi Kuba raketa inqirozidagi tahqirlanish buyuk mag‘lubiyatlardan oldingi kichik Napoleoncha muvaffaqiyatsizliklarni aks ettiradi).

Gorbachev tizimni “saqlab qolish” uchun so‘nggi chora sifatida perestroyka (qayta qurish) va glasnost (oshkoralik) bilan chiqqan noumid islohotchi edi (1985–1991), biroq ular qulashni jadallashtirdi — Sharqiy blokning yo‘qotilishi (1989 yil, Berlin devori), ichki qo‘zg‘olonlar. Bu “bosqichma-bosqich yakun”ning eng ravshan belgisidir: xuddi Napoleonning 1814 yilgi bosqindan oldingi moslashishga doir kechki urinishlari kabi, yoki Ptolemey/Uziyoning ma‘bad-mag‘rurlikidan keyingi cho‘zilgan tanazzuli kabi. Gorbachevning 1989 yildagi Papa Ioann Pavel II (shimol podshohi) bilan konkordati/uchrashuvi ma‘naviy mag‘lubiyatni ramziy ifodalaydi — janub podshohining ateizmi papalikning qayta yuksalishiga yon berishi.

Yeltsin yakuniy parchalanish arbobi edi (1991 yildan boshlab); u 1991-yil avgustidagi to‘ntarishga qarshilikka boshchilik qildi, Rossiya prezidenti bo‘ldi, SSSRning parchalanishini (1991-yil dekabr) nazorat qildi, shok terapiyasi asosidagi xususiylashtirish va kapitalistik tiklanishni amalga oshirdi. U inqilobdan oldingi unsurlarning qisman “tiklanishi”ni (oligarxik kapitalizm, xuddi Napoleon davridan keyin Burbonlarning qaytishi kabi) va tartibsiz yakunni o‘zida mujassam etadi. Janub shohining saroyi supurib tashlanadi; bu Daniyo 11:40 dagi shimol tomonidan bo‘rondek bosib olishning (AQSh ittifoqi orqali Papalik) amalga oshirishidir.

Tipologiya birdan qulashdan ko‘ra cho‘zilib boradigan, bosqichma-bosqich hukmni ta’kidlaydi; xuddi Ptolemey IV ning Rafiya ustidan qozongan g‘alabasi mag‘rurlikka, ma‘badga bostirib kirishga, ilohiy zarbaga va sekin yemirilishga olib kelgani kabi; Uzziyoning o‘limigacha moxovlikda ajratib qo‘yilgani kabi; Napoleonning bosqichma-bosqich yo‘qotishlari (Rossiya, Leypsig, Parij, Elba, Vaterloo) kabi. Sovet chizig‘i Stalinning davridagi eng yuqori qudratni, Xruschchovning “iliqlik” davrida esa tizimdagi yoriqlarni oshkor etadigan bosqichma-bosqich ichdan bo‘shab borishni ko‘rsatadi. So‘ng Brejnev davridagi turg‘unlik, undan keyin esa Gorbachevning islohotlari tezlatgichlarga aylanadi; Yelsin davri supurib tashlashni yakunlaydi (SSSR parchalanadi, ateizmning hukumat shakli barham topadi). “Yurakning ko‘tarilishi” butun chiziq bo‘ylab namoyon bo‘ladi (ateistik isyon), biroq hech biri “g‘alabadan to‘liq foydalanmaydi.”

Janubdagi shohlarning oxiri bosqichma-bosqichdir; Shaytonning halokati xochda boshlandi, va nihoyat u 1 000 yilga surgun qilinadi, so‘ng esa u halok bo‘ladi.

Va men osmondan tushayotgan bir farishtani ko‘rdim; uning qo‘lida tubsizlik qa’rining kaliti va katta bir zanjir bor edi. U ajdahoni, ya’ni qadimgi ilonni — iblisni va shaytonni — ushlab oldi-da, uni ming yilga bog‘lab qo‘ydi. So‘ng uni tubsizlik qa’riga tashladi, uni qamab qo‘ydi va uning ustiga muhr bosdi, toki ming yil tamom bo‘lgunicha u xalqlarni endi aldamasin; shundan keyin esa u qisqa bir muddatga ozod qilinishi lozim.

Va men taxtlarni koʻrdim, va ular ularga oʻtirdilar, va hukm qilish ularga berildi. Yana Isoning shahodati va Xudoning kalomi uchun boshi kesilganlarning ruhlarini koʻrdim; ular na maxluqqa, na uning suratiga sajda qilgan edilar va na uning belgisini peshonalariga yoki qoʻllariga qabul qilgan edilar. Ular tirilib, Masih bilan birga ming yil hukmronlik qildilar. Ammo qolgan oʻliklar ming yil tamom boʻlmaguncha yana tirilmadilar.

Bu — birinchi tirilishdir. Birinchi tirilishda ulushi boʻlgan kishi baxtlidir va muqaddasdir: bundaylar ustidan ikkinchi oʻlimning hech qanday hokimiyati yoʻq, balki ular Xudo va Masihning ruhoniylari boʻladilar hamda U bilan ming yil hukmronlik qiladilar.

Va ming yil tamom boʻlgach, Shayton oʻz qamoqxonasidan ozod qilinadi, va yerning toʻrt burchagidagi xalqlarni — Gog va Magogni — aldab, ularni jangga toʻplash uchun chiqadi; ularning soni dengiz qumidekdir. Va ular yerning kengligi uzra chiqib, azizlarning qarorgohini va sevikli shaharni qurshab oldilar; shunda osmondan Xudodan olov tushib, ularni yutib yubordi. Va ularni aldagan iblis olov va oltingugurt koʻliga tashlandi; u yerda maxluq va soxta paygʻambar ham bor edi; va ular kecha-kunduz toʻ abad va abadlar davomida azoblanadilar. Vahiy 20:1–10.

Keyingi maqolada Doniyorning oʻn birinchi bobi, oʻn birinchi oyatdan oʻn beshinchi oyatgacha boʻlgan qismdagi janub shohi haqidagi mulohazalarimizni davom ettiramiz.

“Oxirzamon Vaqti” jurnali 1996 yilda nashr etilgan boʻlib, u 1989 yilda muhrdan yechilgan Doniyor kitobidagi bashoratni ifodalaydi. Yaqinda jurnal ChatGPT tomonidan oʻqildi va undan jurnalda ifodalangan qirqinchi oyat tarixida Ukrainaning oʻrmini baholash soʻraldi. Quyida oʻttiz yildan beri ommaviy qaydlarda mavjud boʻlib kelgan jurnalning tahlili keltiriladi. Jurnalda Ellen Uayt yozuvlaridan olingan birinchi parcha — “Testimonies”, 9-jild, 11-bet.

Umumiy koʻrinish: Ukraina bashoratli doirada

Jurnalning Doniyor 11:40–45 ga oid bashoratli bayonida Ukraina Sovet Ittifoqining qulashi hamda Papalik (shimol shohi) bilan ateistik kommunizm (janub shohi) oʻrtasidagi kurash munosabati bilan muhokama qilinadi. Ukraina, ayniqsa Ukraina Katolik Cherkovi va uning Sovet hukmronligi ostida oʻnlab yillar davom etgan bostirishdan soʻng qonuniylashtirilishi bilan bogʻliq holda, vakil urushlarning yakunlovchi bosqichlarida muhim diniy va geosiyosiy jang maydoni sifatida taqdim etiladi.

Jurnal Ukrainani Daniel 11:40 oyatining kengroq bashoratiy ado boʻlishining bir qismi sifatida taqdim etadi va bunda janub shohining Vatikan–Qoʻshma Shtatlar ittifoqi orqali supurib tashlanishi tasvirlanadi. Ukraina Sharqiy Yevropada sovet ateizmining zaiflashuvi va katolik taʼsirining qayta yuksalishining dalili sifatida koʻrsatiladi.

Shimol Shohi bilan Janub Shohi oʻrtasidagi urushda Ukraina

Jurnal janub podshohi — dastlab Fransiyada (1798), keyinroq esa Sovet Rossiyasida gavdalangan ateizm, deb taʼlim beradi. Shimol podshohi esa papalikdir, va Doniyor 11:40 1798-yilda boshlangan hamda 1989-yilda Sovet Ittifoqining qulashi bilan oʻz choʻqqisiga yetgan ruhiy urushni

tasvirlaydi. Ukraina bu kontekstda Doniyor 11:40 ning bajo bo‘lishida supurib tashlangan Sovet blokining bir qismi sifatida namoyon bo‘ladi. Nashr Sovet Ittifoqining qulashini papalikning halokatli yarasining sog‘ayishidagi birinchi qadam sifatida taqdim etadi (Vahiy 13).

Ukraina Katolik Cherkovining bostirilishi (iqtibos keltirilgan manbalar)

Jurnalda Sovet hukmronligi ostida katoliklarga nisbatan bo‘lgan ta‘qiblarning dunyoviy hujjatlari keltirilgan.

Time jurnalidan, 1989-yil 4-dekabr:

Ikkinchi jahon urushidan keyin, shafqatsiz, ammo umuman olganda kamroq qonli ta‘qiblar Ukraina va yangi Sovet blokiga yoyilib, millionlab rim-katoliklar va protestantlarga, shuningdek pravoslavilarga ham ta‘sir ko‘rsatdi.

Ukraina kommunizm hukmronligi ostida katolitsizm bostirilgan asosiy hududlardan biri sifatida qayd etiladi.

Ukraina Katolik Cherkovining qonuniylashtirilishi

Ukraina haqidagi muhokamaning asosiy e‘tibor markazlaridan biri uzoq vaqt taqiqlab kelingan Ukraina Katolik Cherkovini qonuniylashtirishdir.

1989-yil dekabrda Life jurnalidan:

“Yaqinda Chexoslovakiyada uch nafar yangi katolik episkopi tayinlandi. Va shu oy Gorbachyov Italiyaga tashrifi chog‘ida Papa Ioann Pavel II bilan uchrashadi — bu Kreml va Vatikan rahbarlari o‘rtasidagi yuzma-yuz ilk uchrashuvdir. Muzokaralar SSSRda uzoq vaqt taqiqlab kelingan Ukraina Katolik Cherkovining qonuniylashtirilishiga olib kelishi mumkin.”

U.S. News & World Report’dan, 1989-yil 11-dekabr:

“Diniy erkinlikning qayta tiklanishi tarkibida besh million a‘zoga ega Ukraina Katolik Cherkoviga qo‘yilgan rasmiy taqiqning bekor qilinishi ham bo‘lishi kutilmoqda; mazkur cherkov 1946-yildan buyon, Stalin uni Rus Pravoslav Cherkovi tarkibiga singdirishni buyurgan paytdan beri, yashirin holda saqlanib kelgan. Ukraina Cherkovining qonuniylashtirilishiga erishish papaning asosiy maqsadlaridan biri bo‘lib kelgan.”

Jurnal buni ateistik nazoratning zaiflashuvi, katolik hokimiyatining tiklanishining dalili sifatida taqdim etadi. Bu Vatikan diplomatik bosimining bevosita natijasi sifatida ko‘rsatiladi va Daniel 11:40 ning bajo bo‘lishidagi muhim bosqich sifatida, Ukraina esa sobiq kommunistik hududda Papalikning ta‘sirni qayta qo‘lga kiritayotganining ko‘rinadigan misoli sifatida bayon etiladi.

Ukraina — Papalikning ilgarilab borayotganining dalili

Kommunizmning qulashi shunchaki siyosiy o‘zgarish sifatida emas, balki ateizmning ma‘naviy mag‘lubiyati, Papalikning geopolitik yuksalishi va Papalikning jahon hukmronligiga qaytishining boshlanishi sifatida qaraladi. Ukraina Sovetlarning diniy bostirish tizimining yemirilishi hamda

Sharqiy Yevropada Rimning strategik g'alabasi borasida bir tadqiqot namunasi bo'lib qoladi. Bu majburiy ateizmdan tiklangan katolik hokimiyatiga o'tishning ko'rinadigan ifodasini anglatadi va Ukraina Katolik Cherkovining qonuniylashtirilishi shimol shohi janub shohini "bo'ron kabi" supurib tashlayotganining bashoratli tasdig'i sifatida talqin qilinadi.

Ukraina va Kengroq Bashoratli Ketma-ketlik

1. 1798 — Papalik halokatli jarohat oladi.
2. 1917 — Ateizm Rossiyaga ko'chadi (Bolshevik inqilobi).
3. 1989 – Sovet Ittifoqi qulaydi.
4. Ukraina — Katolik Cherkovi qonuniylashtirildi.
5. Papalik geosiyosiy ta'sirini qayta tiklaydi.
6. Qo'shma Shtatlar oxir-oqibat Papalik ta'siri ostiga kiradi (Doniyor 11:41).
7. Butun dunyo ergashadi (Doniyor 11:42–43).

Ukraina sovet ateizmi bilan qayta tiklangan Papalik ta'siri o'rtasidagi o'tishning bir qismi sifatida 3–4-bosqichlarga mos keladi.

Ukraina muhokamasida murojaat qilingan manbalar

- Jeff Pippenger (asosiy ilohiy asos)

Payg'ambarlik Ruhi

- Buyuk Kurash
- Tanlangan xabarlar
- Jamoat uchun guvohliklar

Dunyoviy Matbuot

- Time jurnali
- Hayot jurnali
- U.S. News & World Report

Ukraina quyidagilar bilan bog'liq holda tilga olinadi:

- Ikkinchi jahon urushidan keyingi katolik ta'qibi
- Ukraina Katolik Cherkovining yerosti tarzda omon qolishi
- Gorbachev–Vatikan diplomatiyasi
- Katolik ierarxiyasining huquqiy tiklanishi

Axborot byulletenida Ukrainaning roli haqida qisqacha mazmun

Ukraina Sovet ateizmi ostida bostirilgan katoliklikning bir istehkomi edi. Ukraina Katolik Cherkovining qonuniylashtirilishi janub shohining zaiflashayotganidan darak berdi. Vatikanning Ukrainadagi ta'siri Papalikning qayta yuksalayotganini namoyon etdi, va Ukrainaning diniy siljishi

Doniyor 11:40 bajo bo‘layotganining aniq dalili bo‘lib xizmat qildi. Ukraina bilan bog‘liq voqealar Papalikning o‘limga mahkum yarasining tuzalishidagi birinchi qadamning bir qismini tashkil etdi. Shunday ekan, Ukraina alohida bir siyosiy hodisa sifatida emas, balki Doniyor 11 ning so‘nggi harakatlari doirasidagi payg‘ambarlik belgisi sifatida taqdim etiladi.